

ВИТВІЦЬКИЙ Василь (16. 10. 1905, м. Коломия, нині Івано-Фр. обл. — 31. 12. 1999, м. Самміт, США) — композитор, музикознавець, педагог, громадсько-культурний діяч. Доктор музикології (1932). Дійсний член НТШ (1960). Навч. на філос. факультеті Ягеллон. університету у Кракові (відділ музикології, 1925–29), де одночасно слухав лекції з української мови та літ-ри у проф. [І. Зілінського](#) та [Б. Лепкого](#). Від 1929 — викладач, від 1933 — директор Перемишл. філії Вищого муз. інституту. Одночасно був кер. Перемишл. «Бояна». Від 1937 — у Львові. Брав участь у діяльності Союзу укр. профес. музик (зокрема співпрацював у його ж. «Українська музика»); був референтом Укр. видавн. інституту. 1940–41 — доцент кафедри історії музики Львів. консерваторії, кер. муз. відділу Львів. радіо, одночасно 1940–41 — науковий співробітник Інституту укр. фольклору АН УРСР. Наприкінці 2-ї світової війни емігрував до Німеччини. 1946 в таборі Карлсфельд (побл. Мюнхена) брав участь у підготовці 1-го з'їзду та установчих зборів Об'єдн. укр. музик (ОУМ), на яких був обраний головою цього об'єднання. Упорядкував зб. пісень для пластунів «В дорогу» (Авгсбург, 1949). Цього

ж року переїхав до м. Детройт (шт. Мічиган, США), де викладав у Муз. інституті, співпрацював з Капелою бандуристів ім. Т. Шевченка. Автор праць з історії укр. музики 19 і 20 ст. Виступав з питань укр. музики в період. пресі України, Німеччини, США, Канади. Співпрацював в «ЕУ» та «Encyclopedia of Ukraine».

Основні твори

диптих для струн. оркестру «Пісня і танець» (1941); 2 струнні квартети (1943, 1960); сонатина для 2-х фортепіано (1959); сюїта для скрипки, віолончелі та фортепіано (1965); музика до дит. п'єс Н. Забіли і Н. Бурик; марші на сл. Г. Чупринки, І. Багряного; обробки укр. нар. та стрілец. пісень для хору.

Основні праці

Диригентський поради́к. Л., 1938 (співавтор); Взаємини М. Лисенка з І. Франком. Л., 1942; Михайло Гайворонський: Життя і творчість. Нью-Йорк, 1954; Л., 2001; М. С. Березовський. Джерсі-сіті, 1974; Л., 1996; Музичними шляхами: Спогади. Мюнхен, 1989; За океаном: Зб. ст. Л., 1996; Музикознавчі праці. Публіцистика. Л., 2003.

Рекомендована література

1. Лагодинська-Залеська Г. Василь Витвицький // Овид. 1959. Ч. 7;
2. Філенко Т. Із славного роду Витвицьких // Музика. 1992. № 4;
3. Василеві Витвицькому – 90 // Дзвін. 1995. № 9;
4. Ясиновський Ю. Василь Витвицький // Культуролог. проблеми укр. музики: Наук. вісн. Нац. муз. академії України. К., 2002. Вип. 16;
5. Лехник Л. Василь Витвицький – митець і вчений // Витвицький В. Музикознавчі праці. Публіцистика. Л., 2003.

[Ю. П. Ясіновський](#)

Бібліографічний опис:

Витвицький Василь / Ю. П. Ясіновський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34215>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).